

Terms of Reference: 1^e Projectoproep

Urban Innovative Actions

15/12/2015 – 31/03/2016

Inhoud

1.	Inleiding.....	4
2.	Wie kan een aanvraag indienen?	5
3.	Thema's voor de 1 ^e projectoproep	7
4.	Uitgangspunten voor de financiering.....	14
5.	Het genereren en ontwikkelen van projecten	15
	5.1 Partnerschappen voor Urban Innovative Actions.....	15
	5.2 Projectactiviteiten.....	16
	5.3 Begrotingslijnen en subsidiabele kosten	17
6.	Aanvraagprocedure.....	17
7.	Selectieprocedure	18
	7.1 Subsidiabiliteits- en ontvankelijkheidscontrole	18
	7.2 Strategische beoordeling	19
	7.3 Operationele beoordeling.....	20
	7.4 Scoresysteem	20
8.	Aanbestedingen, accountantscontrole en staatssteun.....	21
9.	Aanspreekpunt	21
10.	Belangrijke datums	21

1. Inleiding

Op grond van artikel 8 van de EFRO-verordening¹ kan het EFRO innovatieve acties op het gebied van duurzame stedelijke ontwikkeling ondersteunen. Tegen die achtergrond heeft de Europese Commissie het initiatief Urban Innovative Actions (Urban Innovative Actions – UIA) gelanceerd. Dit is gericht op het vinden en uitproberen van nieuwe oplossingen voor vraagstukken die verband houden met duurzame stedelijke ontwikkeling en die relevant zijn voor de hele Unie.

Het UIA-initiatief is dan ook vooral bedoeld om steden in heel Europa de ruimte en de middelen te bieden om gedurfde en onconventionele ideeën voor de aanpak van onderling samenhangende uitdagingen uit te proberen. Door te experimenteren zal blijken hoe deze oplossingen in de complexe werkelijkheid uitwerken. Projecten moeten innovatief en van goede kwaliteit zijn, moeten in overleg met belangrijke stakeholders worden opgezet en uitgevoerd, en moeten bovendien resultaatgericht en overdraagbaar zijn.

Het UIA-initiatief beschikt over een EFRO-budget van in totaal circa 372 miljoen euro.

UIA-projecten worden tussen 2015 en 2020 geselecteerd via jaarlijkse projectoproepen met betrekking tot één of meerdere door de Commissie voorgestelde thema's.

Ieder project kan maximaal 5 miljoen euro aan EFRO-cofinanciering krijgen. Binnen UIA geldt geen minimumbudget voor projecten. Kleine projecten (die minder dan 1 miljoen euro aanvragen) maken echter iets minder kans om te worden geselecteerd, omdat het voor hen lastiger kan zijn om aan te tonen dat hun acties voldoende schaalgrootte hebben om zinvolle conclusies te kunnen opleveren.

Projecten moeten worden uitgevoerd binnen een periode van maximaal drie jaar.

Het UIA-initiatief is een instrument van de Commissie en wordt geleid door DG Regionaal Beleid en Stadsontwikkeling onder indirect beheer. Voor de implementatie van het Initiatief is de Région Nord-

¹ Verordening (EU) nr. 1301/2013 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:32013R1301>

Pas-de-Calais door de Commissie aangewezen als Uitvoerende Entiteit. Voor het beheer van het Initiatief is een Permanent Secretariaat (PS) opgezet.

Door middel van deze Terms of Reference worden in aanmerking komende autoriteiten uitgenodigd om projectvoorstellen in te dienen in het kader van de 1^e projectoproep. Voor deze projectoproep is een budget van 80 miljoen euro beschikbaar.

In dit document wordt beschreven welke eisen worden gesteld bij deze 1^e projectoproep en hoe de aanvraagprocedure verloopt. Het moet worden gelezen in samenhang met de [UIA Guidance](#) en de [instructies bij het Aanvraagformulier](#), beide te vinden op de website van UIA.

2. Wie kan een aanvraag indienen?

Op grond van artikel 2 van de UIA-verordening² kunnen de volgende autoriteiten ondersteuning aanvragen voor het uitvoeren van UIA-projecten:

- stedelijke autoriteiten van een plaatselijke administratieve eenheid die op basis van de urbanisatiegraad is gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met ten minste 50.000 inwoners;
- verenigingen of groeperingen van stedelijke autoriteiten van plaatselijke administratieve eenheden die op basis van de urbanisatiegraad zijn gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met in totaal ten minste 50.000 inwoners; dit kunnen ook grensoverschrijdende verenigingen of groeperingen, of verenigingen of groeperingen in verschillende regio's en/of lidstaten zijn.

De begrippen 'plaatselijke administratieve eenheden' en 'urbanisatiegraad' zijn gedefinieerd (in het Engels) door Eurostat³. In het kader van UIA verwijst het begrip 'plaatselijke administratieve

² Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 522/2014: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=celex:32014R0522>

³ Definitie van 'local administrative unit' (plaatselijke administratieve eenheid):

http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Local_administrative_unit_%28LAU%29

Definitie van 'degree of urbanisation' (urbanisatiegraad): http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Degree_of_urbanisation

eenheid' specifiek naar het democratisch gekozen bestuursorgaan van het betreffende stedelijke gebied (bijv. stadsbestuur, (deel)gemeentebestuur, enz.).

Om te zorgen voor consistentie bij de berekening van het totale aantal inwoners, zowel voor afzonderlijke steden als voor verenigingen en groeperingen van stedelijke autoriteiten, dienen aanvragers gebruik te maken van de informatie in de spreadsheet van Eurostat⁴.

Niet alle lidstaten omschrijven hun plaatselijk bestuurde gebieden echter als plaatselijke administratieve eenheden, waardoor het mogelijk is dat er inconsistenties en leemten zitten in de Eurostat-spreadsheet. Daarom geldt dat als een stedelijke autoriteit van mening is dat zij wel in aanmerking komt voor subsidie maar niet in de spreadsheet van Eurostat voorkomt, of als zij het gevoel heeft dat de informatie op de een of andere manier niet aansluit bij de werkelijke situatie, zij toch een aanvraag mag indienen. In twijfelgevallen zal het PS van UIA echter in overleg met alle relevante partners, waaronder Eurostat, nagaan of zij in aanmerking komt voor subsidie.

De categorie 'verenigingen en groeperingen van stedelijke autoriteiten met ten minste 50.000 inwoners' kan overheden omvatten die de juridische status van georganiseerde agglomeraties⁵ hebben en daarom in de nationale wetgeving als afzonderlijke bestuurslagen worden beschouwd (bijv. Communautés d'Agglomération in Frankrijk, Città Metropolitane in Italië, Metropolitan Authorities in het Verenigd Koninkrijk), maar ook samenwerkingsverbanden zonder de juridische status van georganiseerde agglomeratie die door de betrokken stedelijke autoriteiten vrijwillig in het leven zijn geroepen (in het verleden of speciaal ten behoeve van het UIA-initiatief).

Bij verenigingen en groeperingen van stedelijke autoriteiten die als georganiseerde agglomeratie worden aangemerkt, wordt dit geheel van overheden – inclusief alle andere betrokken stedelijke autoriteiten – beschouwd als 'de Stedelijke Autoriteit'.

⁴ EUROSTAT, Urban Audit database, Correspondance table LAU2-NUTS2010, EU28 (2012): <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units>

⁵ Georganiseerde agglomeraties worden gedefinieerd als verenigingen en groeperingen van stedelijke autoriteiten die worden vertegenwoordigd door politiek-bestuurlijke instellingen met gedelegeerde bevoegdheden om beleid te maken en uit te voeren op het beleidsterrein waarop UIA betrekking heeft.

Bij verenigingen en/of groeperingen van stedelijke autoriteiten die geen juridische status als georganiseerde agglomeratie hebben, dienen de stedelijke autoriteiten één Stedelijke Hoofdautoriteit en daarnaast de Stedelijke Partnerautoriteiten vast te stellen.

In het verleden is gebleken dat projecten die worden uitgevoerd door verenigingen of groeperingen van stedelijke autoriteiten zonder de status van georganiseerde agglomeratie, waarbij meer dan drie niet aan elkaar grenzende stedelijke autoriteiten waren betrokken, het risico lopen dat de samenhang verloren gaat en dat het lastig is om tot zinvolle resultaten te komen. Daarom is het advies dat verenigingen en/of groeperingen van stedelijke autoriteiten (zonder de status van georganiseerde agglomeratie) die een aanvraag willen indienen, wél aan elkaar moeten grenzen en het aantal partnerautoriteiten moeten beperken.

Alle Stedelijke Autoriteiten moeten zich in een EU-lidstaat bevinden.

Alleen de hierboven genoemde autoriteiten mogen een Aanvraagformulier indienen in het kader van deze projectoproep voor UIA.

Een Stedelijke Autoriteit of een vereniging/groepering mag in het kader van deze projectoproep slechts één projectvoorstel indienen.

3. Thema's voor de 1e projectoproep

De Commissie heeft besloten om de onderwerpen waarop Stedelijke Autoriteiten zich via het UIA-initiatief kunnen richten, nauw te laten aansluiten bij de Stedelijke Agenda van de EU.

Dit betekent dat iedere UIA-projectoproep het accent zal leggen op een beperkt aantal onderwerpen. Voor de 1^e projectoproep geldt dat er projectvoorstellen kunnen worden ingediend met betrekking tot:

- stedelijke armoede (met een focus op achterstandswijken)
- integratie van migranten en vluchtelingen
- energietransitie
- banen en vaardigheden in de lokale economie

Zoals gezegd hoopt de Commissie op projecten die creatieve, innovatieve en duurzame oplossingen bieden voor deze problemen. Omdat UIA ook is bedoeld als proeftuin voor nieuwe ideeën, wil de Commissie vernieuwende experimenten op basis van ervaringen in uiteenlopende disciplines stimuleren. Daarom heeft de Commissie niet heel scherp afgebakend welke soorten projectvoorstellen zij voor ogen heeft.

Omdat alle projecten in feite afzonderlijke testcases zijn, zal daarnaast flexibel worden omgegaan met hetgeen binnen één UIA-project door het EFRO kan worden gesubsidieerd. Als geheel moet het project echter bijdragen aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO. Daarom mag een project desnoods een activiteit financieren die normaal gesproken onder traditionele programma's in het kader van het Europees Sociaal Fonds (ESF) zou worden gesubsidieerd, op voorwaarde dat:

1. de kennis die door het project als geheel wordt gegenereerd, daadwerkelijk bijdraagt aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO; en
2. het project niet overwegend gericht is op een activiteit die doorgaans onder het ESF valt.

- **Stedelijke armoede (met een focus op achterstandswijken)**

Armoede heeft een enorme invloed op steden, enerzijds omdat armoede kosten met zich meebrengt in de zin van productiviteitsverlies en gemiste inkomsten voor de overheid, anderzijds vanwege de neveneffecten ervan, zoals de kans op meer sociale onrust, een grotere kans op slechte gezondheid en een sterkere tendens naar sociale en ruimtelijke segregatie. Armoedebestrijding is ook direct voelbaar in de lokale begroting, bijvoorbeeld omdat er een zwaar beroep dat wordt gedaan op ondersteunende diensten en lokale uitkeringen of subsidies. Het is dus niet verrassend dat op stedelijk, nationaal en Europees niveau de bestrijding van stedelijke armoede (en met name de bijbehorende sociale/ ruimtelijke segregatie) is aangemerkt als een van de speerpunten voor de Europese Stedelijke Agenda.

De aandacht voor deze kwestie is niet nieuw. Een van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie is immers om het aantal mensen voor wie armoede of sociale uitsluiting dreigt, met 20 miljoen te verminderen ten opzichte van 2010. Ondanks dit ambitieuze doel is de situatie echter sinds het begin van de economische crisis verslechterd. Tussen 2008 en 2012 is het aantal mensen in de EU voor wie armoede of sociale uitsluiting dreigt, juist met 6,5 miljoen gestegen, tot bijna een

kwart (24,8%) van de bevolking. In 2012 liep dus één op de vier Europeanen het risico op armoede of sociale uitsluiting⁶. Daaruit blijkt wel dat er op dit gebied nog veel behoefte is aan innovatieve oplossingen.

Er zijn allerlei factoren die bijdragen aan armoede, zoals werkloosheid of onzeker werk, lage inkomens/pensioenen, te lage uitkeringen, een laag opleidingsniveau, gezondheidsongelijkheid, hoge woonlasten/slechte kwaliteit en ligging van woningen, slechte toegang tot hoogwaardige diensten, kinderopvang en onderwijs, inefficiënte dienstverlening, hoge/stijgende huishoudelijke kosten (bijv. levensmiddelen, nutsvoorzieningen, vervoer), het toenemende aantal eenpersoonshuishoudens/alleenstaande ouders, discriminatie en een geringe deelname aan het maatschappelijke en openbare leven. Deze factoren leiden, in combinatie met andere, vaak tot een structurele vicieuze cirkel van armoede die in veel Europese steden en wijken zichtbaar ruimtelijk geconcentreerd is. Dit is een essentieel punt: armoede vergroot niet alleen de sociale verschillen tussen mensen en groepen, maar heeft ook grote gevolgen voor het ruimtelijk beleid van steden. Als de armoede toeneemt, stijgt ook het risico dat arme inwoners zich concentreren in achterstandswijken, die dan worden gekenmerkt door sociale segregatie, stigmatisering van een bredere groep burgers, beperkte mobiliteit (o.a. minder toegang tot openbaar vervoer), beperkte toegang tot kredietverlening, woningnood, aantasting van het milieu en bezuinigingen op het voorkómen daarvan.

Om echt iets te kunnen bereiken op het gebied van stedelijke armoedebestrijding, hoopt de Commissie op projectvoorstellen die innovatieve en creatieve oplossingen aandragen, met name met betrekking tot de onderliggende oorzaken van structurele armoede in achterstandswijken. De Commissie heeft projecten voor ogen die zich richten op de onderlinge samenhang tussen de belangrijkste oorzaken, projecten die mens- en plaatsgebonden benaderingen combineren om te komen tot duurzame oplossingen die de vicieuze cirkel van sociale en ruimtelijke polarisatie doorbreken.

⁶ EC, *Zesde verslag inzake economische, sociale en territoriale cohesie*, 2014: http://ec.europa.eu/regional_policy/nl/information/publications/reports/2014/6th-report-on-economic-social-and-territorial-cohesion

- **Integratie van migranten en vluchtelingen**

Migratie behoort wereldwijd tot de belangrijkste oorzaken van verstedelijking, samen met het vruchtbaarheidscijfer en de levensverwachting. Voor veel steden is het misschien zelfs de allerbelangrijkste factor. Een goed doordacht migratiebeleid is dan ook een voorwaarde voor goede stedelijke ontwikkeling. Migratiebeleid heeft echter alleen kans van slagen als het vergezeld gaat van een goed inclusiebeleid, dat – door het aanbieden van diensten en kansen – zorgt voor een blijvende integratie van migranten in het stedelijk weefsel.

Steden vervullen in dit opzicht ongetwijfeld een voortrekkersrol. Vanwege het niveau en de kwaliteit van de aanwezige dienstverlening en infrastructuur vormen ze voor migranten vaak de eerste plaats van aankomst. Daardoor krijgen juist steden vaak te maken met het lastige, complexe en langdurige proces van integratie en het opbouwen van wederzijds vertrouwen. Als deze integratie in het stedelijk weefsel niet in goede banen wordt geleid, kan dit resulteren in allerlei problemen en ineffectieve oplossingen die totaal niet aansluiten bij de belangrijkste behoeften, met als mogelijk gevolg dat migranten worden uitgesloten van de arbeidsmarkt, huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs, enz. Dit risico geldt met name wanneer steden onverwacht omvangrijke bevolkingsstromen moeten opvangen, waardoor de stedelijke voorzieningen opeens onder druk komen te staan.

Hoewel veel stedelijke autoriteiten in de EU inmiddels wel kunnen omgaan met deze realiteit en de beleidsmaatregelen die nodig zijn voor de inclusie van migranten en vluchtelingen, geldt in EFRO-termen dat er tal van integratiebevorderende maatregelen mogelijk zijn, zoals:

- investeringen in de sociale en gezondheidsinfrastructuur: hulpverlening in de buurt, buurthuizen, opvangcentra, preventiediensten, eerstelijnszorg, enz.;
- investeringen in onderwijsinfrastructuur: (kleuter)scholen, beroepsopleidingen, enz.;
- stedelijke vernieuwing: fysieke en sociale vernieuwing van wijken waar migranten en/of vluchtelingen zijn geconcentreerd;
- huisvestingsinfrastructuur: sociale woningbouw.

Zoals gezegd zullen UIA-projecten in wezen geïsoleerde testcases zijn. Geaccepteerd wordt dat de doeltreffendheid van de bovenstaande soorten investeringen grotendeels afhangt van de mate

waarin ze zijn afgestemd op inburgerings- en arbeidsmarktmaatregelen (bijv. op het gebied van scholing, taalcursussen, advies, begeleiding, beroepsopleiding en werkgelegenheid). Daarom zal flexibel worden omgegaan met hetgeen binnen één UIA-project door het EFRO kan worden gesubsidieerd, op voorwaarde dat het project als geheel bijdraagt aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO.

- **Energietransitie**

Energietransitie is wellicht het best te definiëren als een verschuiving van een systeem dat vooral op eindige (vooral fossiele) energiebronnen berust naar een systeem⁷ dat merendeels gebruikmaakt van duurzame energiebronnen, waarbij tevens de kansen van meer energie-efficiëntie en betere beheersing van de energievraag optimaal worden benut. Net als voor veel andere uitdagingen geldt ook voor energietransitie dat juist in stedelijke gebieden de meeste winst kan worden behaald. De manier waarop steden groeien en functioneren heeft een enorme invloed op de energievraag, omdat steden verantwoordelijk zijn voor 60 tot 80% van het wereldwijde energieverbruik en ongeveer een zelfde deel van de CO₂-uitstoot.

Dit is een cruciale kwestie voor de EU. Een hoge mate van energie-efficiëntie is gunstig voor de leveringszekerheid, de duurzaamheid, de betaalbaarheid voor huishoudens en bedrijven, en voor het concurrentievermogen van de Europese economie. Energie-efficiëntie behoort dan ook tot de speerpunten van het Europese energie- en klimaatbeleid, zoals beschreven in de recente Mededeling over de Energie-unie, de Europese Strategie voor Energiezekerheid (2014) en de Mededeling over Energie-efficiëntie.

Al jarenlang zijn steden bezig met lokale initiatieven en projecten op het gebied van duurzame energie en nemen ze het voortouw in de transitie naar een efficiënter en veiliger energiebeleid. UIA wil deze transitie helpen versnellen. Er worden geen strenge voorschriften gegeven voor de soorten projecten waar het om moet gaan, maar er zijn wel elementen waar projectaanvragers aan kunnen denken, bijvoorbeeld:

⁷ Energy Cities, *30 Energy Cities' proposals for the energy transition of cities and towns*, 2014: http://www.energy-cities.eu/IMG/pdf/cahier_short_jan2014_en.pdf

- het vergroten van de lokale productie van duurzame energie en het verbeteren van de distributie daarvan;
- het energie-efficiënter maken van gebouwen; gebouwen nemen zo'n 40% van het eindverbruik van energie in de EU voor hun rekening, waardoor hier de grootste en meest kosteneffectieve verbeteringen mogelijk zijn;
- energie-efficiëntiemaatregelen om het risico van energiearmoede en de gevolgen daarvan tegen te gaan (bijv. slechte gezondheid, kinderarmoede, achterblijvende schoolprestaties, enz.);
- het stimuleren van de invoering van koolstofarme technologieën;
- het ondersteunen van energie-efficiëntie en slim energiebeheer in openbare infrastructuur en de woningbouw;
- het terugdringen van de vraag naar verwarming en koeling en het toepassen van innovatieve, natuurlijke oplossingen om gebouwen en wijken te verwarmen/koelen;
- het wegnemen van niet-technologische belemmeringen, d.w.z. het stimuleren van een gedragsverandering in de richting van duurzamere keuzes en het terugdringen van de energievraag.

Uit het bovenstaande blijkt wel dat er aan 'energietransitie' technologische, culturele, economische en milieugebonden aspecten zitten en dat hierbij impliciet ook een meer actieve rol voor burgers en gemeenschappen wordt gevraagd. Hoewel stedelijke autoriteiten dus alle vrijheid hebben om met gedurfde ideeën te experimenteren, moeten ze hun burgers daarbij betrekken en hen daarover informeren, niet in de laatste plaats om tijdig te zorgen voor draagvlak, vooruitlopend op nieuwe technologische oplossingen.

- **Banen en vaardigheden in de lokale economie**

Bij de besprekingen over de Stedelijke Agenda kwam werkgelegenheid steeds naar voren als een van de topprioriteiten voor de EU, lidstaten, steden en burgers. Dat is niet verrassend wanneer men bedenkt dat de werkloosheid de afgelopen tijd weliswaar is gedaald, maar dat er desondanks in september 2015 in de EU 22,6 miljoen werklozen waren, grotendeels in de leeftijdsgroepen die normaal gesproken het meest productief en actief zouden moeten zijn in een gezonde, welvarende samenleving.

Evenals voor de andere onderwerpen geldt ook hier dat steden zich in een unieke positie bevinden om deze uitdaging aan te gaan, omdat stedelijke autoriteiten besluiten nemen die de meeste burgers van dichtbij raken. Nu de EU geleidelijk opklimt uit de economische crisis, moet niet worden vergeten dat ruim twee derde van de Europese beroepsbevolking in de steden woont en dat stedelijke agglomeraties de belangrijkste aanjagers zijn van innovatie, concurrentievermogen en economische groei in Europa. Steden vervullen dan ook een sleutelrol bij het scheppen en in stand houden van de juiste voorwaarden voor innovatieve investeringen die meer en betere banen opleveren voor de inwoners.

Nogmaals, de mogelijke soorten UIA-projecten worden niet gedetailleerd afgebakend, maar het URBACT-rapport *More jobs: better cities*⁸ kan wellicht als inspiratiebron dienen omdat het een aantal maatregelen beschrijft die stedelijke autoriteiten kunnen nemen om groei en werkgelegenheid te bevorderen. Voorbeelden zijn:

- het versterken van lokale toeleveringsketens zodat de lokale economie meer kan profiteren van de lokale markt, en het actief stimuleren van banden tussen lokale ondernemingen en hun stakeholders en zowel lokale als bredere marktkansen;
- maatregelen om de vraag te bevorderen en de aansluiting tussen lokale KMO's/MKB-bedrijven en de bredere markt te verbeteren;
- het ondersteunen van bestaande KMO's/MKB-bedrijven door na te gaan wat voor hen de grootste problemen zijn en daarvoor innovatieve oplossingen te bieden;
- het bevorderen van een goed ondernemingsklimaat door met het bedrijfsleven samen te werken en complementaire bedrijven met elkaar in contact te brengen (d.w.z. circulaire economie, afval van het ene proces als grondstof voor het andere, enz.);
- het verbeteren van de ondernemingscultuur en bevorderen van de totstandkoming van nieuwe bedrijven en sociale ondernemingen, door positieve lokale ecosystemen te stimuleren, onder meer via 'business incubators' e.d.;
- het stimuleren van banenrijke sectoren, zoals de groene economie, gezondheidszorg, ICT enz.

⁸ *More Jobs: Better Cities*, URBACT-rapport 2013: <http://urbact.eu/more-jobs-better-cities-framework-city-action-jobs>

De Commissie erkent dat steden alleen optimaal van de economische groei kunnen profiteren als ze zorgen voor een goede afstemming tussen de vraag (de beschikbare banen) en het aanbod (de werkzoekenden) op hun arbeidsmarkt. Bijscholing en een beter zicht op de toekomstige arbeidsmarktbehoeften zijn daarbij essentieel; voor een vaste baan bij een aantrekkelijke werkgever moeten mensen wel over de juiste vaardigheden beschikken.

Zaken die steden kunnen overwegen bij het opzetten van acties: samenwerken met onderwijsinstellingen om het onderwijs af te stemmen op de veranderende behoeften op de arbeidsmarkt, het stimuleren van de vraag naar bepaalde vaardigheden, en samenwerken met werkgevers zodat vooraf bekend is aan welke vaardigheden behoefte zal ontstaan.

Zoals gezegd, en omdat UIA-projecten in wezen geïsoleerde testcases zullen zijn, zal flexibel worden omgegaan met hetgeen binnen één UIA-project door het EFRO kan worden gesubsidieerd, op voorwaarde dat het project als geheel daadwerkelijk bijdraagt aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO en dat het project niet overwegend is gericht op een activiteit die doorgaans onder het ESF valt.

4. Uitgangspunten voor de financiering

Het UIA-initiatief werkt op basis van het 'totale kosten'-principe. Daarbij cofinanciert het EFRO maximaal 80% van de subsidiabele kosten van een project. Iedere partner die EFRO-subsidie ontvangt, moet daarnaast zelf een publieke of particuliere bijdrage (ten minste 20%) inbrengen – hetzij uit eigen middelen hetzij uit andere bronnen – om de begroting sluitend te krijgen. Het heeft echter de voorkeur dat de meeste bijdragen uit publieke bronnen afkomstig zijn.

De uitbetaling van de subsidie is in principe gebaseerd op voorschotbetalingen vanuit het EFRO:

- Na ondertekening van het Subsidiecontract wordt een eerste voorschot (50% van de EFRO-subsidie) overgemaakt aan de Stedelijke Autoriteit.
- Na indiening en goedkeuring van een tussentijdse voortgangsrapportage, die de gecontroleerde projectuitgaven bevat, wordt een tweede voorschot (30% van de EFRO-subsidie) uitbetaald aan de Stedelijke Autoriteit.
- Na goedkeuring van de eindrapportage, die ook de gecontroleerde projectuitgaven bevat, wordt een derde EFRO-betaling gedaan.

- Na indiening en goedkeuring van de inhoudelijke eindrapportage wordt de laatste EFRO-betaling aan het project gedaan.

Nadere informatie over de uitgangspunten voor de financiering van UIA-projecten is te vinden in paragraaf 1.7 van de UIA Guidance.

5. Het genereren en ontwikkelen van projecten

5.1 Partnerschappen voor Urban Innovative Actions

Bij UIA-projecten wordt van stedelijke autoriteiten verwacht dat ze sterke lokale partnerschappen vormen met de juiste combinatie van partners die elkaar aanvullen. Alle partners moeten afkomstig zijn uit de EU. Een partnerschap kan bestaan uit:

- **Stedelijke Autoriteit:** Het UIA-initiatief functioneert op basis van een Stedelijke Autoriteit die verantwoordelijk is voor de algehele uitvoering en aansturing van het hele project.

Let op:

- Bij verenigingen en groeperingen van stedelijke autoriteiten die als georganiseerde agglomeratie worden aangemerkt, wordt dit geheel – inclusief alle andere betrokken stedelijke autoriteiten – beschouwd als ‘de Stedelijke Autoriteit’ in het kader van het UIA-project.
- Bij verenigingen en/of groeperingen van stedelijke autoriteiten die geen juridische status als georganiseerde agglomeratie hebben, dienen de stedelijke autoriteiten één Stedelijke Hoofdautoriteit en daarnaast de Stedelijke Partnerautoriteiten (SPA’s) vast te stellen. Daarbij geldt het volgende:
 - De Stedelijke Hoofdautoriteit is verantwoordelijk voor de algehele uitvoering en aansturing van het hele project en draagt tegenover de Uitvoerende Entiteit de volledige financiële en juridische verantwoordelijkheid.
 - De Stedelijke Partnerautoriteiten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van concrete activiteiten en de totstandkoming van de bijbehorende deliverables/outputs. SPA’s hebben recht op een deel van het projectbudget en declareren de kosten die zij maken voor de uitvoering van de activiteiten.

- **Uitvoeringspartners:** instellingen, bureaus, organisaties, private partners of verenigingen die een actieve rol spelen in de uitvoering van het project. Zij zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van concrete activiteiten en de totstandkoming van de bijbehorende deliverables/outputs. Let wel, alleen organisaties met rechtspersoonlijkheid komen in aanmerking als formele projectpartners. Adviesbureaus die het ontwikkelen en managen van Europese projecten als primaire doelstelling hebben, mogen niet als formele partners aan een project deelnemen.

Daarnaast moet **een bredere groep stakeholders** worden betrokken bij het opzetten en uitvoeren van het project. Deze groep kan onder meer instellingen, bureaus, organisaties en verenigingen omvatten. Zij hebben geen concrete taak maar worden als relevant beschouwd om een soepele en doeltreffende uitvoering te garanderen en draagvlak voor het project te creëren.

Uitvoeringspartners en andere organisaties die tot de bredere groep stakeholders behoren, mogen zelf geen projectvoorstel indienen in het kader van deze projectoproep.

Nadere informatie over de taken en verantwoordelijkheden van de stedelijke (partner)autoriteiten en uitvoeringspartners is te vinden in paragraaf 2.1 van de UIA Guidance.

5.2 Projectactiviteiten

Activiteiten in het kader van UIA-projecten dienen te worden georganiseerd op basis van werkpakketten en moeten bijdragen aan één of meerdere thematische doelstellingen en de bijbehorende investeringsprioriteiten van het EFRO zoals beschreven in de eerste alinea van artikel 9 CPR⁹ voor de ESI-fondsen en artikel 5 van de EFRO-verordening.

Ieder project krijgt de beschikking over een UIA-deskundige die:

- doorlopend inhoudelijk advies en informatie geeft over de actie, met name met betrekking tot het innovatieve aspect daarvan;

⁹ Gemeenschappelijke Verordening (EU) nr. 1303/2013: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=celex:32013R1303>

- helpt met het ontwikkelen van documenten en outputs om ervaringen, goede praktijken e.d. te verzamelen en onder een breder publiek te verspreiden;
- zorgt dat de actie op schema en op koers blijft conform het goedgekeurde voorstel.

De kosten van UIA-deskundigen (inclusief reis- en verblijfkosten) worden door UIA vergoed.

Meer informatie over de rol en de taken van UIA-deskundigen is te vinden in paragraaf 1.5 van de UIA Guidance.

5.3 Begrotingslijnen en subsidiabele kosten

Alle uitgaven in verband met de uitvoering van de UIA-projecten zijn subsidiabel zoals bepaald in de UIA Guidance en op basis van de volgende begrotingslijnen:

- Personeelskosten
- Kantoor- en administratieve kosten
- Reis- en verblijfkosten
- Externe expertise en diensten
- Uitrusting
- Infrastructuur en bouwwerkzaamheden

6. Aanvraagprocedure

Het aanvraagdossier voor de 1^e projectoproep voor UIA bestaat uit:

- deze Terms of Reference (beschikbaar in alle EU-talen)
- een werkversie van het Aanvraagformulier en de Eigen Verklaring met instructies (beschikbaar in alle EU-talen)

Daarnaast zal de UIA Guidance (alleen beschikbaar in het Engels) veelvuldig moeten worden geraadpleegd voor wat betreft de algemene regels van het Initiatief.

Alle documenten zijn ook te vinden op de UIA-website.

De aanvraagprocedure verloopt 100% papierloos via het Electronic Exchange Platform (EEP) van UIA. **De aanvraag bestaat uit een Aanvraagformulier en een gescande, ondertekende Eigen Verklaring.** Bij de bovenstaande documenten op de UIA-website staat ook een link naar het EEP voor het invullen en indienen ervan. Aanvragen kunnen ten minste één maand voor de uiterste indieningsdatum via het EEP worden ingediend.

Aanvragers wordt dringend geadviseerd om het Aanvraagformulier in te vullen in helder Engels, hoewel het ook in een van de andere officiële EU-talen mag worden ingediend. De strategische en operationele beoordeling van de ingediende Aanvraagformulieren zal plaatsvinden op basis van de Engelse versie (aanvraagformulieren in een andere taal zullen in opdracht van het Permanent Secretariaat (PS) door een extern vertaalbureau in het Engels worden vertaald). Er worden geen garanties gegeven ten aanzien van de kwaliteit van de vertaling.

De uiterste datum voor indiening van het Aanvraagformulier en de Eigen Verklaring is 31/03/2016, 14h00 CET.

7. Selectieprocedure

Na indiening doorloopt iedere aanvraag een selectieprocedure, die uit de volgende stappen bestaat:

1. subsidiabiliteits- en ontvankelijkheidscontrole
2. strategische beoordeling
3. operationele beoordeling

7.1 Subsidiabiliteits- en ontvankelijkheidscontrole

Na afsluiting van een projectoproep wordt getoetst of de ontvangen Aanvraagformulieren en hun bijlagen aan de formele subsidiabiliteits- en ontvankelijkheidscriteria voldoen. Deze criteria vormen technische minimumeisen die onvoorwaardelijk op alle ingediende voorstellen van toepassing zijn. De subsidiabiliteits- en ontvankelijkheidscontrole omvat de volgende elementen:

Subsidiabiliteit

1. Het Aanvraagformulier is elektronisch via het EEP ingediend vóór de deadline die in de Terms of Reference van de projectoproep staat aangegeven;
2. Het Aanvraagformulier is volledig ingevuld;

3. De aanvrager is een stedelijke autoriteit van een plaatselijke administratieve eenheid die op basis van de urbanisatiegraad is gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met ten minste 50.000 inwoners,
OF
de aanvrager is een vereniging of groepering van stedelijke autoriteiten van plaatselijke administratieve eenheden die op basis van de urbanisatiegraad zijn gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met in totaal ten minste 50.000 inwoners;
4. (Indien van toepassing) In geval van een vereniging en/of groepering van stedelijke autoriteiten die geen juridische status als georganiseerde agglomeratie hebben, is er één Stedelijke Hoofddooriteit aangegeven en zijn daarnaast de Stedelijke Partnerdooriteiten genoemd;
5. De juiste termijnen zijn in acht genomen: de einddatum van het project komt overeen met de voorschriften van de oproep en het Initiatief;
6. De eisen ten aanzien van het maximale budget en het cofinancieringsbeginsel zijn in acht genomen.

Ontvankelijkheid

1. Vóór de deadline van de oproep is er een ondertekende Eigen Verklaring in het EEP geüpload en aan het Aanvraagformulier gehecht.

Als niet aan alle bovenstaande voorwaarden is voldaan, wordt de aanvraag verder niet meegenomen in de beoordelingsprocedure.

7.2 Strategische beoordeling

Aanvragen die als subsidiabel en ontvankelijk zijn aangemerkt, worden onderworpen aan een strategische beoordeling door een panel van externe deskundigen. Deze strategische beoordeling vormt 80% van het gewicht van de totale projectbeoordeling en berust op de volgende criteria:

- Innovativiteit (40% van het totale gewicht) – In hoeverre kan de aanvrager aantonen dat het projectvoorstel vernieuwend is en duidelijk de potentie heeft om meerwaarde te creëren;
- Partnerschap (15% van het totale gewicht) – In hoeverre zijn de belangrijkste stakeholders relevant voor de uitvoering van het project;
- Meetbaarheid (15% van het totale gewicht) – In hoeverre zal het project meetbare resultaten opleveren;

- Overdraagbaarheid (10% van het totale gewicht) – In hoeverre zal het project overdraagbaar zijn naar andere stedelijke gebieden in Europa.

De indicatieve beoordelvragen voor elk criterium zijn te vinden in paragraaf 3.2.2 van de UIA Guidance.

Op basis van de strategische beoordeling brengt het panel van externe deskundigen een rangorde aan in de beoordeelde aanvragen. In overleg met de Commissie worden aanvragen die boven een bepaalde drempel scoren, doorgelaten naar de operationele beoordeling.

Na afloop van de strategische beoordeling worden aanvragers in kennis gesteld van het besluit.

7.3 Operationele beoordeling

De operationele beoordeling wordt uitgevoerd door het PS en vormt 20% van het gewicht van de totale projectbeoordeling.

De operationele beoordeling is vooral bedoeld om de kwaliteit van het voorstel te toetsen. Daarbij gaat het onder meer om de onderbouwing van het project, de haalbaarheid, consistentie en samenhang van het werkplan, de kwaliteit van de voorgestelde beheersstructuren, de samenhang en evenredigheid van de begroting, en de kwaliteit van de voorgestelde communicatieactiviteiten.

De indicatieve beoordelvragen voor het criterium 'kwaliteit' zijn te vinden in paragraaf 3.2.3 van de UIA Guidance.

Na de operationele beoordeling wordt de definitieve selectie gemaakt door een selectiecommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van de Uitvoerende Entiteit en de Commissie. De Commissie heeft het laatste woord bij het al dan niet selecteren van projecten. Na afloop van de operationele beoordeling worden aanvragers in kennis gesteld van het besluit.

7.4 Scoresysteem

Aan elk van de gewogen criteria wordt een score van 1 tot 5 toegekend, resulterend in een gemiddelde score per project.

Nadere informatie over het scoresysteem voor de beoordeling is te vinden in paragraaf 3.2.4 van de UIA Guidance.

8. Aanbestedingen, accountantscontrole en staatssteun

Projectpartners die op grond van de nationale aanbestedingswetgeving aan de definitie van een aanbestedende dienst voldoen, dienen zich aan de toepasselijke aanbestedingsregels te houden.

Door het project gedeclareerde uitgaven moeten door een onafhankelijke accountant worden gecontroleerd. In zijn verklaring moet de accountant aangeven of de gedeclareerde uitgaven wettig en regelmatig zijn, of de producten en diensten daadwerkelijk geleverd zijn, of de gedeclareerde uitgaven kloppen en of de uitgaven en acties aan de communautaire en nationale regels voldoen.

Goedgekeurde projecten moeten de staatssteunregels in acht nemen, waarbij staatssteun wordt gedefinieerd als een voordeel in welke vorm ook dat door een nationale overheid selectief wordt toegekend aan ondernemingen. Economische activiteiten (d.w.z. het aanbieden van goederen of diensten op de markt) door projecten die subsidie ontvangen uit hoofde van het UIA-initiatief, vallen daarom onder de staatssteunregels. Als er sprake blijkt te zijn van staatssteunactiviteiten, moeten projecten er rekening mee houden dat er bepaalde beperkingen kunnen worden gesteld.

Nadere informatie over aanbestedingen en staatssteun is te vinden in paragraaf 4.5.7 en 4.5.8 van de UIA Guidance.

9. Aanspreekpunt

De medewerkers van het PS staan klaar om antwoord te geven op alle mogelijke technische vragen van aanvragers. De contactgegevens zijn te vinden op de UIA-website.

Het PS zal ook vier 'Applicant Seminars' organiseren in steden in het noorden, zuiden, oosten en westen van Europa. De datums en locaties van de seminars zijn te vinden op de UIA-website onder 'Events'.

10. Belangrijke datums

- 15/12/2015 – Lancering van de 1st projectoproep
- 31/03/2016 – Uiterste datum voor indiening van de Aanvraagformulieren

- 10/2016 – Indicatieve datum van het definitieve besluit over de goedkeuring van projecten
- 10/2016 – Indicatieve startdatum van goedgekeurde projecten

Wij hopen binnenkort uw projectvoorstellen te ontvangen!